

Har ikke tid til å gnutte og gni – ga derfor bort familiebilten til vegmuseet

Artikkeltags

https://www.gd.no/har-ikke-tid-til-a-gnutte-og-gni-ga-derfor-bort-familiebilten-til-vegmuseet/s/5-18-991723?fbclid=IwAR3p-TCr4hGNjkNKuSe_1fITo7Rz4jL56-OnCBD_6uzTfiowEqDV_3eVvo&access=granted

- –
- LILLEHAMMER
- MUSEUM
- BIL
- KULTUR

Kjøpt i 1962: Jørn Hilmar Fundingsrud (63) husker godt at bilselgeren hentet ham og foreldrene for å kjøre dem til Sannesund i Sarpsborg. Der satte den lille familien seg inn i den nye bilen og kjørte hjem.

Av [Birgit Skogstad](#)

Publisert: 29. september 2019, kl. 21:46

For 57 år siden hentet familien Fundingsrud sin første bil. Nylig havnet den på museum i Lillehammer.

DEL

-
-

([Smaalenenes Avis](#)) : Harald Fundingsrud hadde nylig fått førerkort da bilselgeren hentet ham, kona Rakel og sønnen Jørn Hilmar for å kjøre dem til Sannesund i Sarpsborg. Bilen, en 1962-modell Renault Dauphine, ble kjøpt av Nygaard & co. i Askim. Renault hadde imidlertid sitt importanlegg i Sarpsborg. For den vesle familien var dette en stor dag.

Kjøpesummen var 13.850 kroner. 12.500 kroner ble betalt kontant, mens resten var avbetaling over seks måneder.

Hold deg oppdatert og abonner på GDs nyhetsbrev! Da får du de viktigste sakene rett i innboksen din.

Meld deg på vårt nyhetsbrev

BILDESERIE 14 BILDER

Se flere bilder av Fundingsruds liv med bilen

Sto fast i gulvet

Bilen var i bruk fram til midten av 1970-tallet. Siden da har den stått i uthuset på Bjørnerud gård i Eidsberg hvor Jørn Hilmar Fundingsrud vokste opp. Nå bruker han og kona, Ingrid Djupedal, gården som sitt andre hjem. Begge bor i Oslo. Han er arkitekt, men jobber i Statens vegvesen fram til 1. januar når han begynner i ny jobb i Viken fylkeskommune. Djupedal jobber hos Riksantikvaren.

I våres bestemte Fundingsrud seg for å gi bilen til Norsk vegmuseum på Lillehammer.

– Jeg har mer interesse for bygninger. Er ikke typen som pusser og gnir på en bil. Jeg eier mange hus og har heller ikke mer tid. Som barn var jeg ofte på museum. Derfor føles det riktig å gi bilen til vegmuseet. Der blir den godt ivaretatt, sier Fundingsrud. For selv om ikke bilinteressen er den største, er han glad i den gamle familiebil. Han minnes alle utfluktene med foreldrene. Oftest ble det bare søndagsturer. Men om sommeren, da

dyrene gikk på beite, kunne de reise på litt lengre turer med telt, campingbord og stoler.

Tirsdag kom Åsmund Johannes Sletten og Håkon Aurlien fra vegmuseet for å hente den 57 år gamle bilen. Men det var ikke så enkelt å taue den ut av vognskjulet. For hjulene sto helt fast og måtte bankes løs. Til slutt lyktes det Aurlien å taue den ut på plenen og parkere den foran alt campingutstyret Fundingsrud hadde satt fram. Nå får vegmuseet både bil, telt, campingbord og stoler. Det var Aurlien og Sletten takknemlige for. På museet kan alt dette med tiden finne sin plass. En aldri så liten tidsreise.

Kledd tidsriktig

Selv var Fundingsrud ikledd fritidsjakke fra 1970-tallet da han også sendte med liljekonvallen som satt under speilet inne i bilen, førstehjelpsskrinet han ga til sin far og en boks med originallakk. Nå er det lite sannsynlig at lakkboksen blir brukt. Men det finnes sikkert lakk som de ansatte på museet kan bruke når de skal lakkere deler av bilen.

– Først skal vi stoppe rustangrepene. Så parkeres bilen i et magasin inntil vi vet hva vi skal gjøre med den. På vegmuseet har vi mange gamle biler, motorsykler, mopeder og sykler, forteller rådgiver Åsmund Johannes Sletten. Norsk vegmuseum åpnet i 1992 og ligger ved Hunderfossen på Lillehammer. 9. juni i år åpnet Norsk Kjøretøyhistorisk museum på samme sted. Her er unike kjøretøy som har gått på norske veier. Og blant alle disse skal altså Doffin, som Fundingsrud kaller den, stå til glede for alle bilentusiaster.